

Handläggare: Hanna Markkula
Telefon: 08-508 10 133

Till
Östermalms stadsdelsnämnd
sammanträde 110609

SVAR PÅ SKRIVELSE

Förslag till beslut

Skrivelsen anses besvarad

Göran Månsson
stadsdelsdirektör

Marianne Snell
avdelningschef

I bifogad skrivelse har Per Hamnström (V) tagit upp frågan om ersättningsnivåerna till utföraren vid Kampementets vård- och omsorgsboende.

Den 1 juli 2008 infördes i staden valfrihet beträffande vård- och omsorgsboende. Om man beviljas bistånd i form av heldygnsomsorg på vård- och omsorgsboende, får man själv välja på vilket av stadens vård- och omsorgsboenden, förutsatt att plats finns. Samtidigt infördes tre ersättningsnivåer till utförarna. Modellen baserar sig på att äldre har olika behov av vård och omsorg, vilket i sin tur leder till olika personalbehov och därmed olika kostnader. Ersättningsnivåerna fastställs årligen av KF och är idag:

Nivå 1	1 146 kr/dygn	→	34 881 kr/mån	→	418 577 kr/år
Nivå 2	1 688 kr/dygn	→	51 379 kr/mån	→	616 542 kr/år
Nivå 3	1 994 kr/dygn	→	60 692 kr/mån	→	728 309 kr/år

Ersättningen ska täcka vård och omsorg, lokalkostnaderna står stadsdelsförvaltningen för därutöver. Det skiljer alltså 309 732 kr/år i ersättning för en boende i nivå 1 jämfört med en boende i nivå 3. Stadsdelsförvaltningen har påpekat att skillnaden är väl stor, vilket ger alltför stora konsekvenser vid förändringar av nivåerna.

Om på ett vård- och omsorgsboende t ex tio personer i nivå 3 avlider under året och det i stället flyttar in tio nya boende i nivå 1, innebär det minskad ersättning till utföraren med 3,1 mnkr/år. Det motsvarar kostnaden för cirka åtta heltidspersonal. Att en utförare utan vidare ska kunna minska bemanning i denna omfattning och lägga om schema är knappast görligt. Detta är knappast heller önskvärt med tanke på personalkontinuitet och schemastabilitet och det är samma sak vid det motsatta scenariot. Vid snabbt ökande nivåer är det inte lätt för en utförare att utan vidare kraftigt öka bemanningen och lägga om schema. Det här är skälet till att de ekonomiska skillnaderna

mellan ersättningsnivåerna borde minskas, enligt stadsdelsförvaltningens uppfattning, så att de inte får så dramatiska ekonomiska konsekvenser. Då skulle sannolikt också slippa den typ av olämpliga uttalanden som skrivelsen refererar till.

För att fastställa ersättningsnivåerna görs en vårdbehovsbedömning för varje person som beviljas plats på vård- och omsorgsboende. En bedömningsmall används som omfattar flera avgörande områden som påverkar vårdbehovet, t ex aktivitetsförmåga och medicinska insatser. Stadsdelsförvaltningen har ett team med fyra erfarna biståndshandläggare som genomför bedömningarna genom att bl a intervjua ansvarig sjuksköterska och den omvårdnadspersonal som har bäst kunskap om den äldre, inhämta dokumentation om den äldre och vid behov även träffa den enskilde.

Om en utförare anser att en boende placerats i för låg nivå eller att vårdbehovet förändrats på ett sådant sätt att detta bör leda till en högre ersättningsnivå, måste utföraren kunna styrka detta genom dokumentation. Erfarenheten är att det ibland saknas tillräcklig/väsentlig dokumentation alternativt att förvaltningen och utföraren kan ha olika uppfattning om vad som är rätt nivå. En ny bedömning får genomföras när utföraren upprättat erforderlig dokumentation.

Förvaltningen vill poängtera att en boende inte placeras i en högre ersättningsnivå utan att utföraren kunnat verifiera vilka resurser som behövs för att tillgodose den äldres behov. Om det fungerar på rätt sätt ska det egentligen inte ha någon betydelse att en boende placeras i en högre ersättningsnivå, eftersom en högre nivå kräver mer personal och därmed högre kostnader. Bortsett från det är naturligtvis det i skrivelsen refererade uttalandet olämpligt och ger fel signaler till personalen.
